

32000D0147

23.2.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 50/14

DECIZIA COMISIEI**din 8 februarie 2000****de punere în aplicare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului referitor la clasificarea comportării la foc a materialelor de construcții**

[notificată cu numărul C(2000) 133]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2000/147/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții ⁽¹⁾ astfel cum a fost modificată prin Directiva 93/68/CEE ⁽²⁾, în special articolele 3, 6 și 20,

întrucât:

(1) Articolul 3 alineatele (2) și (3) din Directiva 89/106/CEE prevăd că, pentru a lua în considerare diferitele niveluri de protecție preponderente la nivel național, regional sau local pentru lucrările de construcții, fiecare cerință esențială poate da naștere la stabilirea unor clase de performanță în documentele interpretative. Aceste documente au fost publicate sub numele de „Comunicarea Comisiei privind documentele interpretative ale Directivei 89/106/CEE a Consiliului ⁽³⁾.”

(2) Punctul 4.2.1 al documentului interpretativ nr. 2 justifică nevoia de niveluri diferite ale cerinței esențiale în funcție de tipul, utilizarea și amplasamentul lucrării de construcție, de planul construcției și de disponibilitatea mijloacelor de urgență.

(3) Punctul 2.2 al documentului interpretativ nr. 2 enumeră mai multe măsuri intercorelate pentru îndeplinirea cerinței esențiale, „Siguranța în caz de incendiu”, care contribuie împreună la definirea strategiei de siguranță în caz de incendiu care poate fi instituită în diferite moduri în statele membre.

(4) Punctul 4.2.3.3 al documentului interpretativ nr. 2 identifică una din aceste măsuri preponderente în statele membre, care constă în limitarea generării și răspândirii focului și fumului în incinta de origine (sau într-un sector dat) limitând contribuția materialelor de construcție la extinderea incendiilor.

(5) Definiția claselor de cerințe esențiale depinde parțial de nivelul unei astfel de limitări.

(6) Nivelul acestei limitări poate fi exprimat numai prin diferite niveluri de comportare la foc a materialelor în forma de utilizare finală.

(7) Punctul 4.3.1.1 al documentului interpretativ nr. 2 menționează că pentru a permite evaluarea comportării la foc a materialelor se va elabora o soluție armonizată. Această soluție ar putea să comporte încercări la scara 1:1 sau la scară redusă corelate cu scenarii reale de incendii.

(8) Soluția armonizată constă dintr-un sistem de clase care nu sunt incluse în documentul de fundamentare.

(9) Sistemul de clase identificat în acest sens se referă la un număr de metode de testare deja cunoscute organismelor de standardizare europene.

(10) Decizia 94/611/CE a Comisiei din 9 septembrie 1994 privind aplicarea articolului 20 din Directiva 89/106/CEE referitor la materialele de construcții ⁽⁴⁾, care descrie sistemul de clase, nu indică pragurile claselor B, C și D, deoarece testul de comportare la ardere a obiectului izolat nu era suficient de bine pus la punct la acea dată.

⁽¹⁾ JO L 40, 11.2.1989, p. 12.

⁽²⁾ JO L 220, 30.8.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO C 62, 28.2.1994, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 241, 16.9.1994, p. 25.

- (11) Datele relevante sunt acum disponibile și Decizia 94/611/CEE trebuie prin urmare înlocuită cu o nouă decizie, care să cuprindă pragurile claselor și unele adaptări la progresul tehnic. Procedurile alternative de testare trebuie descrise complet într-un viitor standard european sau într-o viitoare decizie a Comisiei, în temeiul unui acord între Comisie și statele membre, cu consultarea CEN/Cenelec și EOTA.
- (12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru construcții,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Atunci când utilizarea finală a unui material de construcții este astfel încât poate contribui la generarea și răspândirea focului și a fumului în incinta (sau sectorul) de origine sau dincolo de aceasta, produsul se clasifică pe baza comportării la foc ținând seama de sistemul de clasificare stabilit în tabelele 1 și 2 din anexă.
- (2) Produsele sunt clasificate în funcție de utilizarea finală.

Dacă clasificarea bazată pe încercări standardizate și criteriile menționate în tabelele 1 și 2 din anexă nu este adecvată, se poate apela la unul sau mai multe scenarii de referință [încercare (încercări) la scară reprezentativă în care se exemplifică în mod tipic scenariul (scenariile) de pericol convenit(e)], în cadrul unei proceduri care prevede încercări alternative.

Articolul 2

Decizia 94/611/CE se abrogă.

Trimiterile la decizia abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 8 februarie 2000.

Pentru Comisie

Erkki LIIKANEN

Membru al Comisiei

ANEXĂ

SIMBOLURI ⁽¹⁾

ΔT	creștere de temperatură
Δm	pierdere de masă
t_f	durata arderii cu flacără
PCS	potențial caloric brut
FIGRA	rata de creștere a focului
THR _{600s}	căldură totală degajată
LFS	propagarea flăcării pe laterală
SMOGRA	rata de creștere a fumului
TSP _{600s}	producția totală de fum
F _s	propagarea flăcării

Definiții

„Material” înseamnă substanță de bază unică sau un amestec de substanțe dispersate uniform, de exemplu metal, piatră, cherestea, beton, vată minerală cu liant uniform dispersat, polimeri.

„Material omogen” înseamnă material constând dintr-un singur component, având densitate și compoziție uniformă.

„Material neomogen” înseamnă material care nu satisface cerințele unui material omogen. Este un material compus dintr-unul sau mai mulți componenți, substanțiali și/sau nesubstanțiali.

„Component substanțial” înseamnă material care constituie o parte semnificativă a unui material neomogen. Un strat cu raportul masă pe arie $\geq 1,0 \text{ kg/m}^2$ sau cu grosime $\geq 1,0 \text{ mm}$ este considerat component substanțial.

„Component nesubstanțial” înseamnă material care nu constituie o parte semnificativă a unui material neomogen. Un strat cu raportul masă pe arie $< 1,0 \text{ kg/m}^2$ sau cu grosime $< 1,0 \text{ mm}$ este considerat component nesubstanțial.

Două sau mai multe straturi nesubstanțiale adiacente (de exemplu, fără componenți substanțiali între straturi) sunt considerate ca un singur component nesubstanțial și de aceea trebuie să se conformeze împreună cerințelor unui strat care este component nesubstanțial.

Pentru componenții nesubstanțiali se face deosebirea între componenți nesubstanțiali interni și componenți nesubstanțiali externi, după cum urmează:

„Component nesubstanțial intern” înseamnă component nesubstanțial acoperit pe ambele fețe de cel puțin un component substanțial.

„Component nesubstanțial extern” înseamnă component nesubstanțial care nu este acoperit pe una din fețe de un component substanțial.

Tabelul 1

CLASELE DE COMBUSTIBILITATE PENTRU MATERIALELE DE CONSTRUCȚII EXCLUSIV PARDOSELI (*)

CLASA	Metoda(e) de încercare	Criterii de clasificare	Clasificare suplimentară
A1	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ și	$\Delta T \leq 30 \text{ }^\circ\text{C}$; și $\Delta m \leq 50 \%$; și $t_f = 0$ (adică fără flacără susținută)	—
	EN ISO 1716	PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ și ⁽¹⁾ PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ și ⁽²⁾ ^(2a) PCS $\leq 1,4 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-2}$ și ⁽³⁾ PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ ⁽⁴⁾	—

(*) Tratamentele unor familii de materiale, de exemplu materiale liniare (țevi, conducte, cabluri etc.) este încă în curs de revizuire și poate necesita o modificare la această decizie.

⁽¹⁾ Pentru materialele omogene și componenții substanțiali ai materialelor neomogene.

⁽²⁾ Pentru orice component extern nesubstanțial al materialelor neomogene.

^(2a) Alternativ, orice component extern nesubstanțial cu PCS $\leq 2,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$, cu condiția ca materialul să satisfacă următoarele criterii: EN 13823 (SBI): FIGRA $\leq 20 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$; și LFS $<$ muchia epruvetei și THR_{600s} $\leq 4,0 \text{ MJ}$ și s1 și d0.

⁽³⁾ Pentru orice component intern nesubstanțial al materialelor neomogene.

⁽⁴⁾ Pentru material ca întreg.

⁽¹⁾ Caracteristicile se definesc în raport cu metoda de încercare adecvată.

CLASA	Metoda(e) de încercare	Criterii de clasificare	Clasificare suplimentară
A2	EN ISO 1182 (1) sau	$\Delta T \leq 50 \text{ }^\circ\text{C}$; și $\Delta m \leq 50 \%$; și $t_r \leq 20 \text{ s}$	—
	EN ISO 1716 și	$PCS \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ și (1) $PCS \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ și (2) $PCS \leq 4,0 \text{ MJ}\cdot\text{m}^{-2}$ și (3) $PCS \leq 3,0 \text{ MJ}\cdot\text{kg}^{-1}$ și (4)	—
	EN 13823 (SBI)	$FIGRA \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$ și $LFS < \text{muchia epruvetei}$ și $THR_{600s} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Fumegare (5) și picături/particule aprinse (6)
B	EN 13823 (SBI) și	$FIGRA \leq 120 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$ și $LFS < \text{muchia epruvetei}$ și $THR_{600s} \leq 7,5 \text{ MJ}$	Fumegare (5) și picături/particule aprinse (6)
	EN ISO 11925-2 (7)	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ în 60 s	
C	EN 13823 (SBI) și	$FIGRA \leq 250 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$ și $LFS < \text{muchia epruvetei}$ și $THR_{600s} \leq 15 \text{ MJ}$	Fumegare (5) și picături/particule aprinse (6)
	EN ISO 11925-2 (7): <i>Expunere = 30 s</i>	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ în 60 s	
D	EN 13823 (SBI) și	$FIGRA \leq 750 \text{ W}\cdot\text{s}^{-1}$	Fumegare (5) și picături/particule aprinse (6)
	EN ISO 11925-2 (7): <i>Expunere = 30 s</i>	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ în 60 s	
E	EN ISO 11925-2 (7) <i>Expunere = 15 s</i>	$F_s \leq 150 \text{ mm}$ în 60 s	Picături/particule aprinse (8)
F	Nu s-a determinat performanța		

(1) Pentru materialele omogene și componenții substanțiali ai materialelor neomogene.

(2) Pentru orice component extern nesubstanțial al materialelor neomogene.

(3) Pentru orice component intern nesubstanțial al materialelor neomogene.

(4) Pentru material ca întreg.

(5) $s_1 = \text{SMOGR} \leq 30 \text{ m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ și $\text{TSP}_{600s} \leq 50 \text{ m}^2$; $s_2 = \text{SMOGR} \leq 180 \text{ m}^2\cdot\text{s}^{-2}$ și $\text{TSP}_{600s} \leq 200 \text{ m}^2$; $s_3 = \text{nici } s_1 \text{ nici } s_2$.(6) $d_0 = \text{fără picături/particule aprinse în EN 13823 (SBI) în } 600 \text{ s}$; $d_1 = \text{fără picături/particule aprinse care să ardă mai mult de } 10 \text{ s în EN 13823 (SBI) în } 600 \text{ s}$; $d_2 = \text{nici } d_0 \text{ nici } d_1$; aprinderea hârtiei în EN ISO 11925-2 conduce la clasificarea în d2.

(7) În condiții de atac al flăcării pe suprafață și, după caz, luând în considerare tipul de utilizare finală a materialului, de atac al flăcării pe muchie.

(8) Acceptat = fără aprinderea hârtiei (fără clasificare); refuzat = aprinderea hârtiei (clasa d2).

Tabelul 2

CLASELE DE COMBUSTIBILITATE PENTRU PARDOSELI

Clasa	Metoda(e) de testare	Criterii de clasificare	Clasificare suplimentară
A1 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ și	$\Delta T \leq 30$ °C; și $\Delta m \leq 50$ %; și $t_f = 0$ (adică fără flăcără susținută)	—
	EN ISO 1716	PCS $\leq 2,0$ MJ·kg ⁻¹ și ⁽¹⁾ PCS $\leq 2,0$ MJ·kg ⁻¹ și ⁽²⁾ PCS $\leq 1,4$ MJ·kg ⁻² și ⁽³⁾ PCS $\leq 2,0$ MJ·kg ⁻¹ ⁽⁴⁾	—
A2 _{FL}	EN ISO 1182 ⁽¹⁾ sau	$\Delta T \leq 50$ °C; și $\Delta m \leq 50$ %; și $t_f \leq 20$ s	—
	EN ISO 1716 și	PCS $\leq 3,0$ MJ·kg ⁻¹ și ⁽¹⁾ PCS $\leq 4,0$ MJ·m ⁻² și ⁽²⁾ PCS $\leq 4,0$ MJ·m ⁻² și ⁽³⁾ PCS $\leq 3,0$ MJ·kg ⁻¹ și ⁽⁴⁾	—
	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾	Flux critic ⁽⁶⁾ $\geq 8,0$ kW·m ⁻²	Fumegare ⁽⁷⁾
B _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ și	Flux critic ⁽⁶⁾ $\geq 8,0$ kW·m ⁻²	Fumegare ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Expunere = 15 s	F _s ≤ 150 mm în 20 s	
C _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ și	Flu ⁽⁶⁾ x critic $\geq 4,5$ kW·m ⁻²	Fumegare ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Expunere = 30 s	F _s ≤ 150 mm în 20 s	
D _{FL}	EN ISO 9239-1 ⁽⁵⁾ și	Flux ⁽⁶⁾ critic $\geq 3,0$ kW·m ⁻²	Fumegare ⁽⁷⁾
	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Expunere = 30 s	F _s ≤ 150 mm în 20 s	
E _{FL}	EN ISO 11925-2 ⁽⁸⁾ Expunere = 15 s	F _s ≤ 150 mm în 20 s	
F _{FL}	Nu s-a determinat performanța		

(1) Pentru materialele omogene și componenții substanțiali ai materialelor neomogene.

(2) Pentru orice component extern nesubstanțial al materialelor neomogene.

(3) Pentru orice component intern nesubstanțial al materialelor neomogene.

(4) Pentru material ca întreg.

(5) Durata testului = 30 minute

(6) Fluxul critic este definit ca fluxul radiant începând de la care flăcără se stinge sau fluxul radiant după o perioadă de testare de 30 minute, oricare este mai mic (adică, fluxul corespunzând celei mai extinse propagări a flăcării).

(7) s1 = Fum ≤ 750 % min; s2 = nu s1.

(8) În condiții de atac al flăcării pe suprafață și, după caz, luând în considerare tipul de utilizare finală a materialului, de atac al flăcării pe margine.